

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13, 34)

Nr. 1 (367)
Anul X (2019)
1 Ianuarie

VIATA CREȘTINĂ

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

ȘAPTE PRICINI PENTRU CARE MÂNTUITORUL NOSTRU IISUS HRISTOS A PRIMIT TĂIEREA-ÎMPREJUR A TRUPULUI SĂU

Astăzi, Biserica lui Hristos cea drept-măritoare, Biserica Răsăritului, prăznuiește Tăierea împrejur cea după trup a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca și pe Marele Vasile, adică pe Sfântul Vasile cel Mare. În predica ce urmează vom vorbi puțin despre acest prealuminat praznic al Tăierii-împrejur.

Mai întâi, să știți că, înainte cu 2406 ani de venirea Domnului nostru Iisus Hristos, a trăit un patriarh preafelic, ales de Dumnezeu, **Avraam**, din a cărui seminție, după credință, ne tragem toate popoarele pământului. Nu numai poporul evreiesc, ci toate popoarele, după credință. Căci zice Sfânta Scriptură: „**Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i-a socotit lui întru dreptate**” (Facerea 15, 6). Deci toți care cred în Dumnezeu se numesc „**fiii lui Avraam**” după credință, nu după trup, cum este poporul evreu.

Dumnezeu a dat poruncă acestui patriarh ca toți copiii care se vor naște de parte bărbătească să fie tăiați împrejur la marginea trupului lor, ca semn de legătură veșnică între seminția lui și Dumnezeu, Ziditorul său.

Așadar, după cum toate au închipuit pe cele desăvârșite din Legea darului, așa și tăierea-împrejur, care era un legământ între Dumnezeu și Avraam, a închipuit botezul din **Legea darului**, sau ușa tainelor creștinești, cum mai este numit. De aceea botezul se face la opt zile de la nașterea pruncului, așa cum în Legea veche pruncii se tăiau împrejur de către preoți în templu, la locul tăierii-împrejur, la opt zile de la naștere, când li se pune și numele.

Dar oare pentru care pricini Domnul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos a primit tăierea-împrejur cea trupească a Legii vechi?

Dumnezeieștii Părinți spun că pentru **sapte pricini** Domnul Dumnezeu și Mântu-

itorul nostru Iisus Hristos a primit tăierea-împrejur a trupului Său.

Întâia pricină a fost ca să arate la toată lumea că El a venit cu trup în lume, că în adevăr a avut trup omenesc, nu cum au inventat unii eretici că s-a născut cu un trup de nălucă. Că dacă era cu trup nălucit, cum era să se taie împrejur trupul, să curgă sânge din el? Deci s-a tăiat împrejur mai întâi ca să se arate că a venit în trup. „**Și Cuvântul Trup S-a făcut și S-a sălășluit între noi**” (Ioan 1, 14).

A doua pricină pentru care Hristos Mântuitorul lumii S-a tăiat împrejur a fost **ca să plinească Legea dată de Dumnezeu lui Avraam; ca să nu pară că a venit să strice Legea**. Mântuitorul a împlinit Legea, primind până și tăierea-împrejur. Dar fariseii și cărturarii zavistnici, invidioși și răi, spuneau că a venit să strice Legea. Dar Hristos le-a arătat: „**Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau Proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc**” (Matei 5, 17).

A treia pricină pentru care Hristos a primit tăierea-împrejur a fost **ca să ne slobozească pe noi din robia Legii și de tăierea-împrejur cea după trup**.

A patra pricină pentru care Hristos Mântuitorul lumii S-a lăsat tăiat împrejur a fost **ca să ne învețe pe noi a asculta**. A venit să asculte pe Părintele Său până la moarte – și moarte pe Cruce.

A cincea pricină pentru care S-a lăsat tăiat împrejur a fost **ca să meargă înainte ca un conducător sau înaintemergător** în toată fapta cea bună și să învețe pe fiii Săi după dar și pe tot neamul creștinesc și să le arate că din frageda Sa copilărie, din fapte, El este gata să sufere toate și să îplinească toate poruncile Legii, nu să le strice.

A șasea pricină pentru care Mântuitorul nostru S-a lăsat tăiat împrejur a fost **ca să ne arate mila, îndurarea, dragostea cea nemărginită și bunătatea Sa**. Fiind un prunc nevinovat, preasfânt și preacurat, de la cea mai mică vârstă, că era numai de opt zile, a început să-și verse sângele pentru noi și pentru mântuirea noastră.

A șaptea pricină pentru care Mântuitorul nostru Iisus Hristos S-a lăsat tăiat împrejur a fost **pecetluirea tăierii-împrejur**. A pecetluit-o pe ea Preabunul nostru Mântuitor și a arătat încetarea tăierii-împrejur celei după trup, a Legii vechi adică. Acela, după cum v-am spus mai sus, a ținut 2406 ani, adică de la Avraam până la Hristos. Dumnezeu a circumscris-o acum prin cuvântul Său și a pecetluit-o cu altă tăiere-împrejur. Căci de acum înainte nu va mai fi tăiere-împrejur făcută de mână, ci altă tăiere-împrejur, mai înaltă, mai duhovnicească, cum i-a spus lui Ieremia despre sârbătoarea sâmbetei: „**Voi face alt popor nou și alt nume nou voi da și altă sârbătoare vor ține**” (Coloseni 2, 16). A pus dumineca în locul sâmbetei și alt nume, Noul Israel, în locul celui vechi – căci așa se numesc creștinii.

Arhim. Ilie Cleopa
(fragment din Predica la
Tăierea împrejur a Domnului)

13 HOTĂRÂRI DE ANUL NOU PENTRU CREȘTINII ORTODOCȘI (I)

In această perioadă a anului, mulți oameni încep să se gândească la **modalități prin care se pot schimba în bine**. Așadar, aici sunt câteva sugestii pentru creștinii ortodocși hotărâți să se schimbe în mai bine în anul care tocmai a început, lucruri pe care orice drept-măritor creștin le poate face. Evident, toate acestea se adaptează, după caz, în funcție de îndrumarea și binecuvântarea dată de părintele-duhovnic al fiecăruia dintre noi.

1 la în serios venirea la biserică (mai des)

Nu am nici o îndoială că mulți dintre cei care citesc acest articol participă cel puțin în fiecare duminică la biserică. Cu toate acestea, doar o parte foarte mică din totalul creștinilor ortodocși frecventează biserica săptămânal. Aceasta este o situație foarte îngrijorătoare. Care este motivul pentru care nu reușești să ajungi la biserică săptămânal? Cu excepția unor „binecuvântate pricini”, creștinii nu au nici o scuză să lipsească de la biserică. **Dacă nu iei încă în serios participarea la dumnezeiasca Liturghie săptămânal, ar fi timpul să devii serios.** Este vorba despre viața veșnică și nu de un „club” religios.

Dacă te numeri printre cei care frecventează biserica săptămânal, ia în calcul să participi la (cel puțin) o slujbă în plus pe săptămână. În cele mai multe parohii se fac Vecernia și Utrenia măcar o dată pe săptămână (de obicei, sâmbătă seara și duminică dimineața). Preotul tău și enoriașii sunt acolo în rugăciune, rugându-se inclusiv pentru tine. Ce faci de obicei în timpul acestor slujbe? De ce să nu te alături lor? Nu vei regreta!

Și dacă tot suntem la acest capitol...

2 Vino la timp la biserică și stai până la sfârșit

Este știut faptul că **ortodocșii întârzie tot timpul la biserică**. Dar de ce se întâmplă asta?

Prea adesea acceptăm scuza că ne-am obișnuit să venim după un alt „orar”. Cu toate acestea, chiar cei care s-au obișnuit să vină după un alt orar reușesc să se adapteze pentru a se prezenta la timp în orice alte împrejurări. De vreme ce ajungem la timp la serviciu, la un film, sau la o programare la medic, de ce nu suntem la fel de punctuali când mergem să ne întâlnim cu Împăratul Împăraților?

Există câteva categorii de evenimente la care timpul la care te prezinți poate avea o importanță secundară (deși, nu neapărat). Printre acestea se numără petrecerile, tot felul de întâlniri cu caracter de socializare etc. Dar reține: slujbele bisericii înseamnă cu tot și cu totul altceva – ele nu se încadrează în nici una dintre aceste categorii enumerate mai devreme. La biserică avem un moment

clar definit de început și unul de sfârșit. Dacă te prezinți mai târziu, ești întârziat. Dacă pleci mai de vreme, atunci ești absent.

Atunci când te prezinți la timp (sau chiar mai devreme) transmiți lumii din jur că este ceva la care tu acorzi importanță. Este ceea ce consideri indispensabil. Iar atunci când apari târziu în biserică transmiți celoralți enoriași că pentru tine biserica nu este atât de importantă.

De asemenea, acest comportament al tău se transmite copiilor tăi care vor face la fel, prin imitație.

Vino cu cel puțin zece minute mai devreme, pentru că asta arată că ești serios.

3 Roagă-te acasă

Chiar dacă tot ce faci este să spui un *Tatăl nostru* când te trezești (regula de 3 ori pe zi este una dintre cele mai vechi cunoscut), vei observa o schimbare în modul în care te raportezi și percepi credința. Ea va deveni tot mai prezentă pentru tine și te va defini mai mult.

Oh, iar pentru părinți? Acest lucru va avea un impact major asupra copiilor tăi. Când copiii își văd părinții rugându-se acasă și (cu timpul) se alătură lor în rugăciune, pe termen lung, aceasta devine una dintre cele mai mari contribuții pe care copiii o pot primi pentru propria lor viață duhovnicească.

Dacă nu aduci credința acasă, însemnătatea acesteia se va pierde cu timpul, fie că vorbim despre tine sau despre copiii tăi.

4 Cântă și stai mai mult în picioare în biserică

Corul și membrii stranei sunt acolo pentru a te conduce în rugăciune, nu pentru a te distra sau a se ruga în locul tău. Da, este posibil să te rogi împreună cu ei în tăcere, dar sunt puține lucruri mai învigorătoare duhovnicește decât să-ți cânti rugăciunile. Așadar, dacă

poți, ar fi bine să cânti.

Iar în timp ce ești în biserică, de ce să nu stai în picioare ceva mai mult? E cu siguranță mai ușor să cânti în timp ce stai în picioare. De asemenea, aceasta este tradiția veche de 2000 de ani, pentru că biserica este locul unde se stă în picioare în rugăciune (știi că există canoane care interzic îngenuncherea în anumite momente?).[...]

5 Memorează un psalm

Memorarea Scripturii este un lucru foarte bun din mai multe motive. Psalmii sunt rugăciuni, de aceea ei sunt deosebit de puternici. Alege și memorează un psalm favorit. Mulți ortodocși îndrăgesc *Psalmul 50*, dar sunt atâția din care poți alege. Alege unul mai scurt sau mai lung și însușește-ți-l. Încearcă să te rogi cu el zilnic.

6 Vizitează o mănăstire

Nu o să-ți vină să crezi cât de minunate sunt vizitele la mănăstire până nu vei merge într-o astfel de vizită. Există puține posibilități care să ne arate adevăratul potențial al vieții creștine la fel de bine ca o vizită la mănăstire, unde oamenii sunt dedicați 24 de ore din 24, șapte zile pe săptămână și 365 de zile pe an unui singur lucru: credința în Dumnezeu.

Oare oamenii care practică rugăciunea atât de mult n-au experiență în privința ei?

Mănăstirile nu sunt doar pentru călugări și mame, ci pentru toți creștinii. Ele nu sunt doar „colțuri de Rai”, ci și focare de spiritualitate. Nu te duce doar o dată și bifează că ai fost. Dezvoltă o relație.

Poate vei fi binecuvântat cu adevărat și unul dintre copiii tăi va merge la mănăstire și se va ruga pentru tine mult mai mult. **(Va urma)**

(Articol adaptat de Victor-Emanuel Sterpu după originalul de Fr. Andrew Stephen Damick)

Sursa: doxologia.ro